

Wim Sonneveld, Therese

Therese is altijd zo stil en bedaard
Therese is altijd zo koel
Zij is 't meest flegmatische meisje op aard
Ze zit altijd zo op haar stoel
Alleen als ze zwemt heeft ze 't echt naar d'r zin
Wanneer ze een vijver ziet plonst ze erin
Maar verder zo kalm; als ze juist heeft gehoord
Dat haar fietsclubje 's morgens vroeg uit is gemoord
Dan zegt ze: "Wel wel"; dat is al wat ze zegt
Haar moeder, die heeft het me uitgelegd

refren':

Weet u hoe het komt dat Therese zo is
In d'r vorig bestaan was Therese een vis
Daarom is Therese zo koel en zo kalm
In d'r vorig bestaan was Therese een zalm
En ze zwom
En ze zwom
Om en om
En ze zwom
In een vijvertje
Of in een kom
En ze zwom en ze zwom en ze zwom

Sinds enige tijd is Therese verloofd
Met een warmbloedig heer, genaamd Jo
Een man die zich erg voor haar uit heeft gesloofd
Maar als hij haar zoent, staat ze zo
En als hij haar wild in z'n armen houdt
Voelt zij precies aan als een zak havermout
Alleen als ze zwemmen, zo samen in zee
Dan wordt ze wat lossier, dan valt het wel mee
Toch moet ik hem waarschuwen, dat is mijn plicht
Die Jo moet toch nodig eens ingelicht

refren'

Zoals verwacht trouwde Therese weldra
Ze hadden in Riche een groot feest
Ze hadden een zalig soupee met bal na
't Was allemaal keurig geweest
Maar na het souper was Therese plots zoek
Haar bruidegom zocht haar in iedere hoek
Ze hebben gespeurd, oh, ze hebben gedregd
In de Maas in de Waal, in de Rijn, in de Vecht
Vergeefs, en haar bruidegom ging naar 't hotel
Zo eenzaam en treurig, zo triest, zo onwel
Hij kwam in de eetzaal en daar lag Therese
Heel kalm en bedaard in een schaal mayonaise

refren'